

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 25107/2023
06.03.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ, обоје из ..., чији је заједнички пуномоћник Весна Павловић, адвокат из ..., против тужених ВВ из ..., чији је пуномоћник Горан Атанасковић, адвокат из ..., и ГГ из ..., чији је пуномоћник Сретенка Булић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5502/21 од 23.01.2023. године, у седници одржаној 06.03.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5502/21 од 23.01.2023. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 1886/18 од 10.09.2020. године, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужилаца којим су тражили да се утврди делимична ништавост уговора о купопородаји од 19.04.2001. године, закљученог између друготужене као продавца и првотуженог као купца, који је оверен пред Другим општинским судом у Београду под бројем Ов 5445/01 у делу који се односи на сувласнички удео који припада покојној ДД која је власник $\frac{1}{2}$ идеалних делова стана у улици ... бр. .. на IV спрату зграде и то стану број .. уписаног у земљишним књигама катастарска парцела бр. .. КЗУЛ .. КО ..., ЗКТ II, површине 43 м², чији је удео утврђен правноснажном и извршном пресудом Трећег општинског суда у Београду П 2412/99. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим су тужиоци тражили да се утврди да су сувласници по $\frac{1}{4}$ идеалног дела на стану описаном у претходном ставу изреке и да се могу уписати са сувласничким уделом у катастар непокретности и друге јавне књиге, што је првотужени дужан признати и трпети. Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев да се обавезе првотужени да тужиоцима омогући улаз у предметни стан, односно да им преда кључеве стана који им припада као сувласницима. Ставовима четвртим и петим изреке, обавезани су тужиоци да солидарно накнаде трошкове парничног поступка и то првотуженом у износу од 265.000,00 динара и друготуженој у износу од 243.000,00 динара, оба износа са законском затезном каматом од дана пресуђења до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 5502/21 од 23.01.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужилаца и потврђена

првостепена пресуда у ставу првом, другом, трећем, у делу става четвртог и петог изреке којим су обавезани тужиоци да туженим накнаде трошкове поступка у досуђеним износима. Ставовима другим и трећим изреке, преиначена су решења о трошковима поступка из ставова четвртог и петог изреке у делу одлуке камате тако што су обавезани тужиоци да туженима на досуђене трошкове поступка солидарно исплате и законску затезну камату почев од дана извршности пресуде од исплате, док је одбије захтев тужених за камату на трошкове за период од дана пресуђења до дана извршности. Ставовима четвртим и петим изреке, обавезани су тужиоци да туженима солидарно накнаде трошкове другостепеног поступка у износима од по 24.000,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности до исплате. Ставом шестим изреке, одбијен је захтев тужилаца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиоци су благовремено изјавили ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Првотужени је поднео одговор на ревизију.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 55/14, 87/18, 8/20 и 10/23), Врховни суд је нашао да ревизија тужилаца није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења делимичне ништавости уговора о купопродаји и права сусвојине поднета је 25.07.2013. године и означена је вредност предмета спора од 40.000 евра, коју је прихватио првостепени суд.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору где предмет тужбеног захтев није новчани износ, а у тужби ја наведен износ од 40.000 евра као вредност спора, то је Врховни суд нашао да је ревизија тужилаца недозвољена јер на основу цитираног члана 403. став 3. ЗПП вредност предмета спора побијаног дела мора бити већа од 40.000 евра да би ревизија била дозвољена. Дакле, тај износ је још увек испод новчаног цензуса за дозвољеност ревизије.

Такође, у конкретном случају дозвољеност ревизије се не цени ни према члану 403. став 2. тачке 2. и 3. ЗПП јер је другостепени суд, након отворене расправе, одбио жалбу тужилаца и потврдио првостепену пресуду (осим у делу доспелости затезне камате на досуђене трошкове поступка што је споредно потраживање странака)

Из наведених разлога, Врховни суд је применом члана 413. ЗПП одлучио као у изреци овог решења.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**